

De kalkvlekkenziekte (schimmelziekte *Herpobasidium deformans*) beperkt zich eigenlijk uitsluitend tot de telers van *Lonicera*. Waar andere plantengeslachten voor de kalkvlekkenziekte ongevoelig blijven, gaat *Lonicera* meer dan eens gebukt onder de negatieve gevolgen. Toch blijkt de kalkvlekkenziekte bij veel telers een vrijwel onbekende te zijn. Dit terwijl het een ziekte is die de laatste jaren steeds feller komt opzetten. Of met andere woorden: volgen dus!

Auteur: Paul Mertens (Compo)

Lonicera in de ban van kalkvlekkenziekte

Aantasting vooral op oudere bladen

Nu Buxus op fytosanitair vlak behoorlijk in de problemen komt (denk daarbij aan *Volutella*, *Fusarium*, *Cylindrocladium*, bladvlo, topgalmijt, *Phytophthora*, kommaschildluis, ...), worden bepaalde soorten *Lonicera* meer en meer geteeld als vervanger van Buxus. Maar de intensievere teelt van *Lonicera* maakt dat ook dit plantengeslacht zijn kenmerkende ziekten en plagen meer etaleert.

Eigenlijk is de kalkvlekkenziekte een moeilijk herkenbare ziekte, zeker op het eerste gezicht. Aan de bladbovenzijde merken we een doffe, geelgroene kleur, soms met witverbrande vlekken. Draaien we de bladeren om, dan zien we de kalkvlekenschimmel als een hard, korrelig, moeilijk afwrijfbaar laagje op de bladeren. De kleur van de schimmel kan vrij divers zijn: van wit tot vuilpaars. Het geheel doet wel eens denken aan een aantasting door een valse meeldauw, maar tot nader order is het plantengeslacht *Lonicera* niet gevoelig aan deze ziekte. Een verwarring met een echte meeldauw, waarvoor sommige soorten *Lonicera* wel gevoelig zijn, is wel snel gemaakt. De aantasting doet zich vooral voor op de oudere bladeren, dieper in de plant. Bij zwaardere aantastingen vallen de bladeren af en worden de twijgen kaal. De aantasting doet zich vooral voor tijdens of na een (langdurig) natte periode, met pieken in het najaar. Omdat de bladeren vergelen en afvallen, bestaat wel eens de indruk dat stikstofgebrek de oorzaak van de bladval is. Vind je echter het beschreven schimmelpluis aan de bladonderzijde terug, dan is alle twijfel verdwenen. De schimmel doodt de twijgen meestal niet en in het voorjaar zien we de planten dan algemeen

weer vlot uitlopen, met nieuwe scheuten op de plaatsen van de bladval.

De kalkvlekkenziekte tast, zoals al vermeld, enkel het plantengeslacht *Lonicera* aan. Vooral de veelvuldig geteelde soorten/cultivars *L. nitida* en *L. pileata* zijn vrij vatbaar voor deze schimmel. Ook de soorten *L. browni* en *L. japonica* zijn gevoelig. Maar het is vooral *L. tatarica* en zijn cultivars, die buitengewoon vatbaar zijn voor deze schimmelziekte.

Oorzaak van de aantastingen zijn, zoals eerder al aangestipt, vooral de langdurige bladnatperioden. Teel *Lonicera* daarom steeds voldoende ruim om een snelle opdroging van de planten te bekomen en geef enkel water onder sneldrogende omstandigheden, liefst 's morgens.

Al met al kan een regelmatige fytosanitaire controle van *Lonicera* dan ook zeker geen kwaad. Over de aanwezigheid van deze ziekte zijn geen duidelijke aanwijzingen en zowel in Nederland als in België zijn er geen fytosanitaire middelen expliciet erkend zijn ter bestrijding. De teeltbegeleider en/of uw fyto-adviseur kan/kunnen u bij twijfel helpen.

De auteur Paul Mertens (paul.mertens@compo.be) is Product Manager Professional Sierteelt & Groene Ruimten bij Compo Benelux in Deinze, België.

